

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC-109/13/7422,7433,7436

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie skargi Pana S. F. zam. w W. na przetwarzanie jego danych osobowych przez Wspólnotę Mieszkaniową „[...]” z siedzibą w W., zarządzaną przez S. Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana S. F. zam. w W., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Wspólnotę Mieszkaniową „[...]” z siedzibą w W., zwaną dalej także Wspólnotą, zarządzaną przez S. Sp. z o.o. z siedzibą w W., zwaną dalej także Spółką. Jak wskazał Skarżący w treści skargi, na mocy wniosku zgłoszonego przez członków Wspólnoty Mieszkaniowej „[...]” na rocznym zebraniu w dniu [...] marca 2012 r. oraz decyzji Zarządu ww. Wspólnoty, zarządca tej nieruchomości wywiesił w dniu [...] kwietnia 2012 r. na tablicach ogłoszeń na klatkach schodowych w budynku należącym Wspólnoty Mieszkaniowej „[...]” informacje o istniejących zadłużeniach właścicieli wymienionych lokali należących do Wspólnoty, w tym dotyczące jego lokalu. Wobec powyższego Pan S. F. sformułował wobec organu do spraw ochrony danych osobowych wnioski o cyt.: „nakazanie usunięcia wywieszonych w miejscach ogólnie dostępnych na klatkach schodowych informacji o zadłużeniu właścicieli lokali z podanym numerem mieszkania i kwoty oraz zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających udostępnianiu w przyszłości w miejscach ogólnie dostępnych danych umożliwiających identyfikację osób”.

Ponadto Pan S. F. przedstawił swoje wątpliwości co do skuteczności umowy, na podstawie której S. Sp. z o.o. zarządza nieruchomością należącą do Wspólnoty Mieszkaniowej „[...]” wskazując, iż w jego ocenie, została ona podpisana przez osoby nie posiadające umocowania do reprezentowania Wspólnoty. Jak podkreślił Skarżący, kwestia ustalenia składu zarządu Wspólnoty jest przedmiotem postępowania cywilnego toczącego się przed Sądem Okręgowym W..

W celu zbadania okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie administracyjne, w toku którego ustalono, iż w istocie w dniu [...] kwietnia 2012 r. na tablicach ogłoszeń znajdujących się na klatkach schodowych w budynku należącym do Wspólnoty pracownik S. Sp. z o.o. wywiesił informacje o istniejących zadłużeniach właścicieli należących do Wspólnoty lokali. Na przedmiotowym wykazanie pod numerem 8 wskazane zostało zadłużenie lokalu oznaczonego numerem [...], tj. należącego do Pana S. F. (w aktach sprawy znajduje się kopia zdjęcia przedmiotowej listy wywieszanej na tablicy ogłoszeń).

W wyjaśnieniach złożonych przez Spółkę w toku niniejszego postępowania przed Generalnym Inspektorem wskazano, iż cyt.: „w dniu [...] marca 2012 roku odbyło się roczne zebranie członków Wspólnoty Mieszkaniowej. Podczas zebrania, na którym obecny był Pan S. F., został przyjęty wniosek Właścicieli w sprawie wywieszenia na tablicy ogłoszeń informacji określającej numery lokali, na których występuje największe zadłużenie w opłatach zaliczek na utrzymanie nieruchomości wspólnej, zaliczek na media oraz fundusz remontowy. Ustalono, iż 1 200,00 PLN będzie graniczną kwotą zadłużenia. Spółka S. Sp. z o.o. oraz prawnik wspólnoty poinformowali właścicieli, że rozwiązanie to jest nie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, co zostało zapisane w protokole niniejszego zebrania (...)”. Spółka wyjaśniła nadto, iż pomimo wątpliwości co do legalności zaproponowanego przez członków Wspólnoty działania, żądana przez nich lista została wywieszona w dniu [...] kwietnia 2012 r. Jak podkreślono, przedmiotowe informacje zostały zdjęte przez zarządcę ww. nieruchomości z tablicy ogłoszeń w dniu [...] kwietnia 2012 r.

Ponadto w toku niniejszego postępowania ustalono, iż Spółka zarządza nieruchomością należącą do Wspólnoty na podstawie umowy z dnia [...] sierpnia 2008 r. zawartej pomiędzy S. Sp. z o.o. a S. Sp. z o.o. przy udziale Wspólnoty Mieszkaniowej „[...]”, mocą której S. Sp. z o.o., jako podmiot zarządzający nieruchomością wspólną położoną w W. na podstawie umowy zawartej ze Wspólnotą w dniu [...] maja 2005 r., przeniósł, za zgodą Wspólnoty, wszelkie prawa i obowiązki związane z wykonywaniem tej umowy na S. Sp. z o.o. (kopie przedmiotowych umów znajdują się w aktach sprawy).

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozpoczynając uzasadnienie rozstrzygnięcia wydanego w tej sprawie i odnosząc się do zarzutów Skarżącego sformułowanych w toku niniejszego postępowania, przede wszystkim należy zaznaczyć, że przedmiotem analizy Generalnego Inspektora w niniejszej sprawie nie jest kwestia ustalenia kto wchodzi w skład Zarządu Wspólnoty, a co za tym idzie ważności umowy łączącej Wspólnotę ze Spółką, a jedynie ocena legalności działania Wspólnoty polegającego na udostępnieniu na ogólnie dostępnych tablicach ogłoszeń danych Skarżącego jako jej dłużnika. Biorąc bowiem pod uwagę zakres zadań organu do spraw ochrony danych osobowych – określony w art. 12 ustawy z dnia

29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą – nie dysponuje on środkami prawnymi do podjęcia działań mających na celu ustalenie członków zarządu Wspólnoty. Nie jest on również organem upoważnionym do kontroli ani nadzoru nad prawidłowością stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r., sygn. akt II SA 401/00). Ponadto, jak ustalono w toku niniejszego postępowania, kwestia ustalenia członków zarządu Wspólnoty jest przedmiotem postępowania cywilnego toczącego się przed podmiotem uprawnionym, tj. Sądem Okręgowym Warszawa Praga.

Podkreślić należy, iż Wspólnota jest podmiotem przetwarzającym dane osobowe jej członków. W związku z powyższym spoczywają na nim określone obowiązki wynikające z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Jest nim nie tylko obowiązek legalnego przetwarzania danych (zgodnie z art. 23 ustawy), ale również prawidłowego zabezpieczenia tych danych. Zgodnie bowiem z art. 36 ustawy, na administratorze danych spoczywa obowiązek zabezpieczenia danych osobowych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym. Co więcej, w myśl art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą.

Jak wskazano powyżej przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Zdaniem organu ochrony danych osobowych powyższe obowiązki nie zostały w niniejszej sprawie spełnione przez Wspólnotę jako administratora danych osobowych Skarżącego. Nie ulega wątpliwości, iż informacje udostępnione w zakresie i w sposób wskazany przez Pana S. F. w treści skargi stanowią dane osobowe w rozumieniu art. 6 ustawy, a zatem proces ich przetwarzania musi wynikać z jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 tego aktu prawnego. Wprawdzie

z przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.) oraz ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (t.j. Dz. U. 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.), wynika prawo każdego członka wspólnoty do współdziałania w zarządzie rzeczą wspólną, poprzez m.in. ponoszenie wydatków związanych z utrzymaniem jego lokalu oraz kontrolowanie działalności zarządu i zarządcy, prowadzących dla każdej nieruchomości wspólnej ewidencję pozaksięgową kosztów zarządu nieruchomością wspólną oraz zaliczek uiszczanych na pokrycie tych kosztów, to jednak przepisy te nie wskazują, że udostępnienie tych informacji winno odbywać się poprzez wywieszenie w miejscu ogólnodostępnym, umożliwiającym zapoznanie się z nimi przez osoby nieupoważnione. Takie działanie skutkuje bowiem naruszeniem przepisów ustawy, zaś za prawidłowe przestrzeganie przepisów ustawy odpowiedzialność ponosi Wspólnota, reprezentowana przez jej Zarząd.

Jakkolwiek organ do spraw ochrony danych osobowych nie kwestionuje praw Wspólnoty, w tym prawa do dochodzenia od swoich członków opłat i innych świadczeń pieniężnych z tytułu wydatków i ciężarów związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, to jednak należy wyraźnie podkreślić, że realizacja tych praw nie może pozostawać w sprzeczności z przepisami z zakresu ochrony danych osobowych. Innymi słowy, Wspólnota jest zobligowana do przestrzegania przepisów prawa, w szczególności – w zakresie dysponowania informacjami o charakterze danych osobowych – przepisów o ochronie danych osobowych. Zauważyć należy, że Wspólnota ma możliwość zastosowania innych środków prawnych – niż udostępnianie informacji o zadłużeniu na klatkach schodowych – dla skutecznego dochodzenia należności od swoich członków, które pozwolą na ich dyscyplinowanie, a są nimi przepisy ustawy o własności lokali i przepisy ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. 2010 r. Nr 81, poz. 530 ze zm.).

Wobec powyższego, stwierdzić należy, iż upublicznianie informacji o stanie zadłużenia właścicieli lokali położonych w nieruchomości należącej do Wspólnoty, poprzez ich wywieszenie na tablicach ogłoszeń znajdujących się na klatkach schodowych ww. nieruchomości było nieuzasadnione i nie znajduje potwierdzenia w przepisach prawa, w tym ustawy. W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, korzystając z uprawnień przewidzianych w art. 19a ustawy o ochronie danych osobowych, skierował do Prezesa Zarządu Wspólnoty pisemne wystąpienie z dnia [...] sierpnia 2012 r. (znak: [...]), w którym zasygnalizował stwierdzone nieprawidłowości.

Niemniej jednak, jak ustalono w toku niniejszego postępowania, udostępnienie przez Wspólnotę danych osobowych Skarżącego miało charakter incydentalny i w chwili obecnej zakwestionowany przez Pana S. F. proces przetwarzania jego danych osobowych nie zachodzi. W tej sytuacji, brak jest zatem podstaw do uznania, by w niniejszej sprawie aktualnie istniał stan naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, a tym samym brak jest podstaw do wydania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jakiegokolwiek nakazu ukierunkowanego na przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych bowiem w myśl art. 18 ust. 1 ustawy, wyłącznie w razie stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym

podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych. Natomiast w niniejszej sprawie nie stwierdzono, aby stan naruszenia istniał w chwili obecnej.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w ocenie Skarżącego doszło do naruszenia jego dóbr osobistych, którymi zgodnie z art. 23 Kodeksu cywilnego, są w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to może on dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy miejscowo sąd powszechny. Zgodnie bowiem z art. 24 Kodeksu cywilnego, ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.